

'הצלת חיים בשדה הקרב'

על נחישות, קור רוח ודבקות במשימה

"...אין לך אפשרות להישבר, אין לך מי שיבוא במקומך...אתה קולט שאנחנו לבד כמה טנקים וכמה נגמ"שים נשארים בכל רמת הגולן." (סמל שמואל (מולי) שאש, חובש בתאג"ד 77)

תקציר האירוע:

ב-6 באוקטובר 1973 בשעה 14:00, בעיצומו של יום הכיפורים, פתחו צבאות מצרים וסוריה במתקפה משולבת על מדינת ישראל. בימים שטרם המלחמה פיקוד הצפון נערך ל'ימי קרב' ותוגברו הכוחות בקו שכללו את חטיבת השריון והחי"ר-188, 7, לוחמי גולני ונח"ל המוצנח.

בשעה 18:00 קיבלה חטיבה 7 אחריות על אזור עמק הבכא והחלה לנוע לכיוון. תאג"ד 77 בפיקודו של סגן ד"ר אלכס אשל התנהלו לבדם בשטח, החלו בטיפול הפצועים ולפנותם על גבי נגמ"ש.

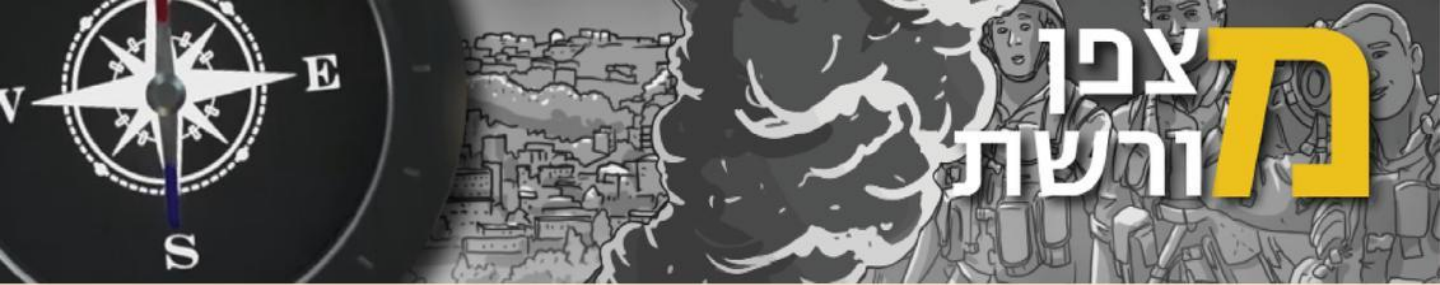
ככל שעברו השעות והימים, פיקד סגן ד"ר אלכס אשל על נקודת פינוי פצועים, תוך שהוא חותר למגע קדמי, תחת אש כבדה ובלתי פוסקת. ביום השני למלחמה, התקדמו סגן ד"ר אלכס אשל וחיילי התאג"ד לעבר החזית וחתרו למגע, הם פעלו בנחישות ובמקצועיות במטרה לסייע לפצועים.

ביום השלישי למלחמה, פגשו ברס"ן יונתן טל אותו הם הכירו ימים קודם לכן כאשר סייעו לו להגיע לחזית. עתה נדרשו לטפל בו כשהוא פצוע קשה מאוד וללא הכרה.

סגן ד"ר אלכס אשל החל לבצע ניתוח שדה מורכב תחת אש תופת, בניסיון לפתוח את קנה הנשימה החסום. פעם נוספת הפגין מקצועיות ואחריות והציל את חייו של רס"ן יונתן טל.

סגן ד"ר אלכס אשל פעל בנחישות, אחריות ודבקות במשימה לאור המטרה. למרות סיכון ממשי לחייו המשיך והציל את חייו של רס"ן יונתן טל בניתוח שדה. על פועלו קיבל סגן ד"ר אלכס אשל את צל"ש הרמטכ"ל לאחר המלחמה.

שאלות לדיון:

- במהלך הקרב, סגן ד"ר אלכס אשל התקדם לעבר הקרב ככל שיכל על מנת לעשות את עבודתו בצורה טובה ומקצועית אך תחת אש. כיצד לדעתכם הצליח לשמור על מקצועיות למרות כל ההסחות והפחד? איך מצליחים לבצע את המשימה בצורה המדויקת והמקצועית ביותר גם בזמנים של קושי?
- במהלך הקרב נפצעו רבים והצלתם הייתה כרוכה בסיכון חייהם של התאג"ד. מה לדעתכם הניע אותם לדבוק במשימתם נוכח הקשיים והסכנה הנשקפת? מאיפה נבעה מחויבותו להצלחה במשימה? מה מניע אתכם לדבוק במשימותיכם על אף הקשיים?
- מה הם הלקחים שלמדתם ממורשת קרב זו? איך ניתן ליישם אותם בשגרה, באימונים ובקרב?

סיכום מפקד:

- "אותי עניין להיות קרוב לכוחות כי התחלתי להבין שטנקים נפגעים...אני מחליט להתמקם פחות או יותר במרכז הגזרה...ברגע ששמעתי שיש פצועים נסעתי לשם, התחלתי לטפל בפצועים ולקחתי אותם אחורה" (סגן ד"ר אלכס אשל, קרפ"ג 77)
- למרות שהתנאים לא היו לטובת ד"ר אלכס אשל והתאג"ד הם הצליחו לחלץ ולטפל בפצועיהם תחת אש ההתקפות הסוריות. התאג"ד הפגין דבקות במטרה וחתירה לניצחון, רעות וצדקת הדרך ליוותה אותם בכל פצוע אליו הגיעו.
- "...הייתי בלחץ מאוד כי ידעתי שככל שעובר הזמן הסיכוי להציל אותו הולך ויורד...האווירה מסביב היא של עשרות פגזים נופלים מסביבנו..." (סגן ד"ר אלכס אשל, קרפ"ג 77)
- התאג"ד התמודד עם סכנה קיומית מתמדת והבנת גודל המשימה המוטלת על כתפיו, הם פעלו תוך תחושת שליחות ונחישות להצלחה. התאג"ד פעל תוך אחריות רבה על כלל הפצועים בשטח ולא ויתרו גם שסיכון חייהם גבר.
- "אין לך אפשרות להישבר, אין לך מי שיבוא במקומך...אתה קולט שאנחנו לבד כמה טנקים וכמה נגמ"שים נשארים בכל רמת הגולן." (סמל שמואל (מולי) שאש, חובש בתאג"ד 77)
- התאג"ד הבין את גודל אחריותו ומשמעות משימתו, אותם החיילים שלא חווה לחימה קודם לכן הבינו שהם הגורם מציל החיים בשטח ובקרב וכך פעלו. תוך דבקות במשימה, חתירה לניצחון, נחישות, קור רוח ואחריות רבה על עשייתם הייחודית והחשובה בקרב.